

ПРЕС КЛИПИНГ

16 . март 2018.

НАСЛОВИ

У катастру посао за 567 стручњака (стр.3)

Од 1. јула родитељима повраћај ПДВ-а на беби опрему(стр.4)

"ОНИ НЕ ЖЕЛЕ НАШЕ ФИРМЕ" Зашто постоји огромна несразмера у инвестицијама између нас и Хрватске(стр.4)

Узбуњивач је открио да се инвеститорима незаконито дају грађевинске дозволе и одмах је ПРЕМЕШТЕН(стр.5)

Извештај о спречавању насиља над женама готов у јуну(стр.6)

Статистика: Приходи домаћинства за 400 динара мањи од издатака(стр.7)

24 приватизације: с ове стране „правне државе“: Здравко(стр.7)

СГСГ: Ставити МБА „Ратко Митровић“ на црну листу послодаваца(стр.12)

Радници РТС-а и РТВ-а туже руководство због неисплаћених зарада(стр.12)

Ружић потписао са синдикатима Посебан колективни уговор(стр.13)

Гушење синдикалних активности у ГСП „Београд“ се наставља(стр.14)

Посебни колективни уговори продужени за још годину дана(стр.15)

Домаћинствима фалило 400 динара месечно у четвртом кварталу(стр.15)

Радници Аудија у Немачкој награђени са по 4.770 евра(стр.16)

Независност: Запослени туже РТС и РТВ због смањења плата(стр.16)

У катастру посао за 567 стручњака

Пише: С. Б.

До краја марта биће расписан конкурс за запослење у Републичком геодетском заводу, потврђено у Влади. Ове године реформа, а циљ су поуздани и доступни подаци

РЕПУБЛИЧКИ геодетски завод запослиће 567 стручњака. Како "Новости" сазнају у Влади Србије, Комисија за давање сагласности за ново запошљавање одобрила је да ова институција ангажује појачање, и то на неодређено време. Укупан број запослених у Републичком геодетском заводу тако ће прећи 3.000, и то зато што би ове године требало да се заврши његова реформа. Циљ је катастар с поузданим и доступним подацима.

За "Новости" је у Влади Србије потврђено да ће конкурс бити расписан до краја марта, а тражиће се стручњаци за информационе технологије, право, геодезију и географију.

- То ће бити највећи пријем нових радника у РГЗ од њеног оснивања - кажу у Влади Србије. - Ово је уједно и највећи јавни позив у јавној управи у Србији, макар у последњој деценији. Ново запошљавање је неопходно, јер је тренутни кадар РГЗ просечне старости од чак 57 година. Потпуно је извесно да следи природни одлив због одласка у пензију.

Влада Србије, под руководством Ане Брнабић, за 2018. годину је најавила стварање е-катастра. Судови, јавни бележници и јавни извршитељи мораће да по службеној дужности Републичком геодетском заводу доставе уговоре које су оверили ради уписа у катастар. Намера је да се од почетка 2020. године промена власништва у катастру региструје у року од једног дана. На тај начин грађани ће бити заштићени од евентуалних превара, куповине туђих станова или непокретности оптерећених хипотеком, што се тренутно дешава.

Е-катастар даје могућност за бољи пословни амбијент, а тиме и бољи ранг на Дуинг листи Светске банке. За инвеститоре, ажурна евиденција власништва омогућава да ће лакше долазити до кредита. У истом периоду треба да се заврши и адресни регистар, а он за више од три милиона грађана значи да ће коначно добити адресу са улицом и бројем.

УКРШТЕНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

ПОУЗДАНИ подаци катастра биће основа за изградњу дигиталне платформе Националне инфраструктуре геопросторних података (НИГП). Она ће омогућити да се урбанистички планови комбинују с катастарским и статистичким подацима, адресним регистром или да се користе информације о клизиштима и плавним подручјима. На основи тих података са дигиталне платформе могуће је донети одлуке о томе да ли је једна локација добра за изградњу фабрике, дистрибутивног центра или продајног простора.

Од 1. јула родитељима повраћај ПДВ-а на беби опрему

Извор: Танјуг

Председница Владе Ана Брнабић оценила је данас позитивним Закон о финансијској подршци породици са децом

Председница Владе Ана Брнабић оценила је данас позитивним Закон о финансијској подршци породици са децом, који ће, објаснила је, донети новину да ће се повраћај ПДВ - а на беби опрему од првог јула враћати свим породицама, чиме ће и родитељски додатак бити увећан.

Како је навела, тако ће се олакшати родитељима, који више неће морати да скупљају рачуне, и укинути тошак ресурса Пореске управе на обрачун тих рачуна.

Брнабић је истакла и да ће се сада родитељски додатак добијати одмах у породицишту, што је, подсећа, остварено у оквиру прве фазе пројекта "Бебо добродошла на свет".

"Пре него што беба дође кући, родитељи ће добијати извод из матичне књиге, пребивалиште и картицу осигурања. У то је сада укључен и родитељски додатак, тако да родитељи више неће морати да обилазе шалтере", рекла је премијерка на Тв Пинк.

Додала је да ће од првог септембра тај систем бити усвојен у целој земљи, и подсетила да је Савет за популациону политику усвојио Стратегију за подстицање рађања, чиме ће родитељима додатно бити олакшано.

"ОНИ НЕ ЖЕЛЕ НАШЕ ФИРМЕ" Зашто постоји огромна несразмера у инвестицијама између нас и Хрватске

Пише: Александар Латас

Хрватска има 200 својих компанија у Србији, а вредност њихових укупних улагања се процењује на 750 милиона евра, док је, с друге стране, најзатвореније тржиште за наше фирме управо у Хрватској, где смо инвестирали једва 40 милиона евра.

Што се тиче користи од улагања, она још више иде у корист Хрвата и износи чак 35 пута. Несразмере у овом односу српски бизнисмени објашњавају чињеницом да Хрвати једноставно не желе српске фирме и производе.

Иако су из Хрватске господарске коморе неколико пута понављали да при продаји компанија нема дискриминација по националној основи, искуства неких наших бизнисмена су супротна.

Родољуб Драшковић, власник "Свислион Такова" први је купио неку хрватску компанију - "Еуро фоод маркт" из Сиска, међутим, бивши власник је одмах послао медијима деманти да је фабрику продао Драшковићу.

Родољуб Драшковић

После неколико година пословања, Драшковић је изјавио да "Србин у Хрватској не може успети као послован човек". Друга наша компанија "Галеб груп" из Шапца покушала да купи "Плуту" из Загреба, није успела, што је у једном хрватском медију пропраћено насловом "Плуту" није пао у српске руке.

Марко Чадеж, председник Привредне коморе Србије, каже да је робна размена са Хрватском премашила милијарду евра, те да се у последњих годину дана побољшало инвестирање српских фирми у Хрватској.

Марко Чадеж

- Приликом посете председника Александра Вучића Хрватској, разговарано је и о препрекама за инвеститоре из Србије, попут економских баријера, затворености, великом ПДВ-у, издавању грађевинских дозвола, бирократији и администрацији. Српски и хрватски привредници требало би да стварају велике регионалне компаније, које су у стању да се боре и буду конкурентни на свим тржиштима - изјавио је Чадеж.

Срби су раније покушавали безуспешно да купе и Карловачку млекарну, Мирослав Мишковић је желео земљиште компаније "Загрепчанка" у Загребу и месну индустрију "Импром" из Крижеваца, али у томе није успео.

Суморну статистику на српској страни поправио је Петар Матијевић, власник Индустрије меса "Матијевић", који је купио две пољопривредне задруге са 1.500 хектара ораница за 15 милиона евра, али уз чињеницу да има и хрватско држављанство.

Други српски инвеститор, Миодраг Костић, недавно је купио туристички комплекс "Резиденција Скипер" код Умага. Он је заинтересован и за куповину дела хрватског концерна "Агрокор", односно "Фрикома" и "Дијаманта".

Миодраг Костић

Са друге стране, у Србији послују хрватске компаније "Агрокор", "Атлантик група", "Нексе група", "Виндија", "Лакталис група", МИНДИВ, "Подравка", "Лура", "Магма", "Певец", "Нашице цемент", "М профил" и друге.

Управо је Емил Тедески, власник "Атлантне групе", рекао да у Србији, где има четири фабрике и запошљава више од 1.000 радника, има само позитивна пословна искуства.

Ако се буде поштовао договор постигнут на Пословном форуму одржаном недавно у Загребу између српских и хрватских привредника, ускоро ће Хрватска господарска комора отворити у Београду своје представништво, али ће уједно и у својим просторијама обезбедити место за отварање представништва Привредне коморе Србије у Загребу.

Имају и више новца за улагање

Милан Ковачевић, економски аналитичар, каже да привредне билансе између ове две земље треба увек проматрати уз укупне односе.

Милан Ковачевић

- Нама је већи проблем што се наша роба великим делом избегава у Хрватској. Погледајте рафове продавница у Босни и Херцеговини, који су пуни робе из Србије, и оне у Хрватској, где је нема. Даље, Хрватска је увек имала више капитала да улаже од нас, а имала је и повољније кредите за своје привреднике. Сада се то тек нешто приближава. Иако медији ту тему воле да предувају, односи две земље свакако утичу и на улагања, ја сам имао неколико непријатних ситуација у Загребу и Дубровнику зато што сам Србин, а мислим да Хрвати кроз такав третман не пролазе у Београду - изјавио је Ковачевић.

Узбуњивач је открио да се инвеститорима незаконито дају грађевинске дозволе и одмах је ПРЕМЕШТЕН

Пише: П. Вујанац

Виши суд у Ваљевоу није пресудио у корист узбуњивача Владимира Пантића који је због указивања на незаконитости приликом издавања грађевинских дозвола појединим инвеститорима, како тврди, "по казни" премештен на друго радно место.

Наиме, судија Вишег суда Митар Ђенисић одбио је предлог за одређивање привремене мере којом би Пантић био враћен у Одељење за урбанизам Градске управе са образложењем да би тако "Град Ваљево претрпео штету пошто би морао да изврши реорганизацију послова и мења систематизацију радних места".

А све је почело тако што је Пантић, као узбуњивач и позивајући се на Закон о заштити узбуњивача, одбио да изда две грађевинске дозволе.

- Својим руководиоцима у Одељењу за урбанизам сам указао на незаконитости приликом издавања грађевинских и употребних дозвола и других одобрења за инвеститоре, јер су поједини на тај начин долазили до стамбеног или пословног простора уз мање трошкове. Наиме, због кршења прописа зидани су објекти који немају прилазе за особе са инвалидитетом, децу и старе – прича Пантић за "Блиц".

Реакција руководиоца у Градској управи, међутим, била је да му уруче решење о премештају само дан пошто је за две фирме, како тврди, "одбио да им мимо прописа изда грађевинске дозволе, већ је одбацио њихове захтеве".

"Казна", додаје Пантић, била је да буде пребачен у Одсек за ванредне ситуације где, како каже, "нема никакав увид у документацију о грађевинским дозволама".

- Пошто сам на све неправилности указао начелнику Градске управе, а све у складу са Законом о заштити узбуњивача, пријаве су ми одбачене уз образложење да у тим случајевима нема незаконитости. Поднео сам и кривичну пријаву Вишем тужилаштву и свакако очекујем реакцију тужилаштва и полиције који су добили сву документацију – каже овај узбуњивач.

Што се тиче премештаја у Одсек за ванредне ситуације, како каже, тиме је враћен на "ниво почетника" а посао му је да са приправницима израђује анализе о потенцијалним ванредним ситуацијама.

На одлуку Вишег суда уложио је жалбу, а правну помоћ му пружају адвокати "Пиштаљке".

За случај Владимира Пантића у Градској управи имају кратко образложење – нова систематизација, уз одбацивање његових навода да је "премештен по казни".

Наиме, како је речено, кадровским планом за ову годину који је усвојила Скупштина града предвиђено је запошљавање нових 40 радника у Одељењу за урбанизам због повећаног обима посла, па је Пантић, који је дипломирани правник, "пребачен на друго радно место где ће имати нове задатке".

Извештај о спречавању насиља над женама готов у јуну

Извор: Танјуг

Координационо тело за родну равноправност, којим председава Зорана Михајловић, координираће припрему извештаја који Србија први пут подноси међународном телу надлежном за праћење и сузбијање насиља над женама, ГРЕВИО групи.

Координационо тело ће, како је саопшћено, бити задужено за извештавања и прикупљање свих релевантних информација и података потребних за припрему извештаја о реализацији Конвенције Савета Европе о спречавању и сузбијању насиља над женама, за коју је задужена ГРЕВИО група.

Извештај би, како се наводи, требало да буде завршен у јуну.

Србија је Конвенцију СЕ о спречавању и сузбијању насиља над женама (Истанбулску конвенцију) ратификовала у октобру 2013. године, а на снагу је ступила 1. августа 2014.

Њеном ратификацијом Србија се обавезала да усклади своје законодавство са стандардима предвиђеним Конвенцијом, што је учинила и доношењем Закона о спречавању насиља у породици.

Статистика: Приходи домаћинства за 400 динара мањи од издатака

Извор: Бета

Просечни месечни приходи домаћинства у Србији у новцу и у натури у четвртном кварталу 2017. године износили су 63.674 динара, а издаци 64.086 динара, објавио је данас Републички завод за статистику.

Приходи домаћинства су били већи за пет одсто него у истом периоду 2016. године, а расходи за 4,3 одсто.

Највећи удео у приходима имали су приходи из редовног радног односа (49,1 одсто), пензије (32 одсто), приходи од пољопривреде, лова и риболова (5,1 одсто), натурална потрошња (3,7 одсто), приходи ван редовног радног односа (2,8 одсто) и остала примања од социјалног осигурања (2,5 одсто).

У потрошњи домаћинства највећи удео чинили су издаци за храну и безалкохолна пића (34,9 одсто) и за становање, воду, електричну енергију, гас и остала горива (18 одсто).

Следе трошкови за транспорт (8,8 одсто), за остале личне предмете и остале услуге (5,8 одсто), за комуникације (5,2 одсто), за одећу и обућу (5,1 одсто), за рекреацију и културу (5,1 одсто), за алкохолна пића и дуван (4,9 одсто), за здравље (4,2 одсто) и за опрему за стан и текуће одржавање (4,1 одсто).

Подаци и приходима и расходима домаћинства у Србији добијени су на основу анкете 1.599 домаћинства.

24 приватизације: с ове стране „правне државе“: Здравко

Вучићева антикорупцијска кампања је лансирана августа 2012. године хапшењем директора Југоремедије Здравка Деурића и његових сарадника.

Деурић је у притвору под притиском поднео оставку, а фабрика је децембра исте године отишла под стечај иако су постојали реални изгледи за њен опоравак. У том тренутку и каснијих година јавност у Србији је имала изненађујуће мало слуха и опозиције према упадљивом апсурду Вучићевог „разређења афере Југоремедија“: Деурић је од 2003. до 2007. године био јавно најпознатији лидер борбе радника и малих акционара Југоремедије против Јовице Стефановића, узурпатора фабрике ког им је наметнула држава; након победе над државом и Стефановићем и повратка радника-акционара у Југоремедију 2007. године, Деурић је постао најпрепознатљивији актер борбе за опоравак фабрике и реконструкцију њених погона, наметнуту Законом о лековима.

Другим речима, људи који су ухапшени у Југоремедији требали су бити ослонац, а не предмет антикорупцијске кампање.

Здравко Деурић се од 2012. године ретко појављивао у јавности, избегавајући да коментарише догађаје који су предмет поступака покренутих против њега за наводне злоупотребе положаја у периоду док је руководио фабриком. Након што су два од четири поступка правоснажно окончани ослобађајућим пресудама, замолили смо Здравка за подсећање на борбу за Југоремедију, а нарочито на њен мање познати део. Наиме, док је период борбе против Јовице

Стефановића до 2007. године познат и признат у јавности као пример антикорупцијског активизма малих акционара и синдиката, мало се зна о напору малих акционара да након преузимања контроле на скупштини акционара 1. марта 2007. године самостално руководе фабриком.

ЗД: У том периоду је све у Србији било неизвесно. Можда мало блаже него данас, када је све потпуно неизвесно, међутим и тадашњи поредак није био много бољи, потпуно сте зависили од воље моћника, али данас смо пуно сиромашнији па је утолико горе стање. Ми смо те 2007. године успели да уђемо у фабрику и остварила се наша визија да мали акционари преузму контролу над фабриком, да се обистини наше право на власништво И управљање фабриком И да можемо да живимо од њене добити. Тај наш успех је био супротност приватизацији у Србији, где је фаворизован принцип да може бити само један, а не колектив људи, а поготову не радници-акционари, који су власничко право полагали на основу друштвене имовине коју су наследили из Југославије. Ја на жалост у првом моменту нисам могао да сагледам све наше унутрашње проблеме међу акционарима и радницима, јер сам био окружен са поузданим људима са којима сам се борио до уласка у Југоремедију. То је можда неких 20% људи који су били у мом ужем окружењу. Од осталих, један мањи део је био лојалан јер су уважавали нашу борбу, али највише је било оних које је водио само страх за радно место, исти овај страх који данас доживљавамо на све стране да потпуно управља људима, и нио чему другом не размишљају. Страх за радно место код било каквог газде, макар он био и криминалац, нарко картел, али само нека се ради, да би се добила та црканица да може да преживи једна породица од првог до првог, или од првог до двадесетог, па десет дана неће ништа јести. Буквално тако у Србији људи данас размишљају, и не мисле уопште о друштву И о свом положају као радника. Али да се вратим на питање. Кад смо се вратили у Југоремедију 2007. године сматрао сам да смо добили једну битку, али на жалост, неких 60% акционара и радника нису тако мислили. Део њих је и пре 2007. године био против наше борбе, подржавали су Јовицу Стефановића из истог страха да остану без посла, тако да су нашу победу доживели као свој пораз. Остали су размишљали: „Баш ме брига ко води фабрику, мене интересује само да ја живим и преживљавам, да ми не буде горе него мом комшији који не ради нигде, па макар радио и за неку црканицу, али само да то буде сигурно, од првог до првог“. И тај став је почео да побеђује. Данас када гледам уназад, испада да је идеја о реконструкцији фабрике у коју смо ушли 2009. године била потпуно погрешна, у односу на политику која се тада водила у Србији. Значи, нисмо узели у обзир да су претходно све индустрије: машинска, текстилна, прехранбена... истим шаблоном уништили наши политичари, почев од 5. октобра па до данашњег дана. Свима је био циљ додворавање моћницима, то јест свету капитала из Европе и света, а никако свету рада. Сви домаћи политичари се додворавају свету капитала, да с њима буду у добрим односима и да они постану капиталисти од друштвене имовине. И то у том моменту нисмо схватили, да је циљ политичара у Србији био да се целокупна индустрија уништи, да се омогући простор за улазак страном капиталу, не само страним фирмама као произвођачима, него и да заузму тржиште. Деведесетих година у Немачкој и у другим земљама западне Европе појављује се огромна потреба за радном снагом. Фабрике које су до тада радиле само прву смену, одједном добијају послове да се отвори друга и трећа смена. И они су тај раст приписивали свом систему либералног капитализма, јер су то наводно најбољи услови за напредак бизниса... А уствари истина је била да је источни блок растурен, да су источне земље гасиле своју производњу и отварале своје тржиште, па се указала прилика западним фирмама да своје производе пласирају на наша тржишта, источних земаља. Е сад, они не би могли да пласирају своје производе да политичари у нашим земљама, и у Србији, нису ишли на руку. Значи, није поента само довести страног инвеститора да би запослио раднике, већ је поента продати му и наше тржиште.

Србија је тржиште вредно милијарду евра годишње производње и промета лекова. Седам посто тог тржишта је држала Југоремедија, и то су сада заузеле стране компаније и нешто домаћих мешетара. Како? Прво су законом уништили базну производњу, јер су увозничким фирмама које само препакују лекове дали статус домаћег произвођача, па се пласман лекова свео на секундарно и примарно паковање, па су касније неке веледрогерије по Београду почеле да отварају своје мале погоне за паковање, а основна производња је отишла ван земље, само су добили статус домаћег произвођача и регистровали своје препарате за промет и производњу. Тиме су нестајала и радна места.

Мало пре си рекао да је ваша одлука да уђете у реконструкцију била погрешна. Зашто, ако је идеја била да обновите производне погоне и сачувате радна места? Притом, реконструкција је била обавеза по Закону о лековима, дакле то баш и није било нешто што сте сами изабрали да урадите. Или мислиш да сте могли да је ескивирате?

Просто размишљам да ли смо нешто могли да урадимо да избегнемо задуживање. Јер, да нисмо улагали у ту озбиљну производњу, не бисмо вероватно ушли тако брзо, за свега пет година наше управе у Југоремедији, у финансијски проблем. Јер финансијски проблем је у суштини настао од 12 милиона евра кредита које је Југоремедија узела од Хипо банке да би могла да заврши реконструкцију. Да тога није било, да смо наставили производњу каква је била до тада, Југоремедија је вероватно могла да плива наредних десет година без финансијских проблема. Али власти које се за све позивају на европске законе, на штету својих грађана, наметнуле су нам обавезну реконструкцију. А овде ако нешто штети грађанима, и грађани почну да се буне против тога, власти кажу: „Ако хоћете да приступите Европској унији, е то вам је услов, ми примењујемо њихове стандарде и њихове законе.“ Тако је тај ГМП стандард уведен Законом о лековима као обавезујући за све фармацеутске куће у Србији. Ја сам тад мислио да је то нешто здраво, у смислу да правимо технолошку производњу равну са Бајером, или било којом немачком фирмом, да би могли да конкуришемо са својим производима и на њиховом тржишту. Али ту смо се преварили, јер иза наших леђа није стајала политичка власт у Србији. Они су размишљали потпуно другачије: Душан Петровић, тадашњи министар трговине, потписивао је увозницима лекова све потребне дозволе и омогаћавао им је да заузму домаће тржиште; директор РЗЗО-а Бабић је бранио интересе страних компанија које су нудиле веће рокове плаћања од 120 дана колико су нудили домаћи произвођачи. Штада је давала рок од 240 дана, а то је могла јер она у својој држави има 3% камату на своје кредите, а ми смо имали овде 12%. Како ја могу да финансирам још додатних 120 дана РЗЗО-у кад смо једва издржавали и са ових 120 дана које смо већ имали? Међутим РЗЗО је донео одлуку да се прихвати Штадина понуда и да се продуже рокови плаћања на 240 дана, што је довело до колапса домаћих произвођача.

Суштина је следећа: наша замисао је била од самог почетка борбе, од 2002. године, да истерамо Јовицу Стефановића као непожељног, у смислу пре свега да је његов капитал сумњивог порекла, да је кршио закон у преузимању акција и да је, најважније, он као мањински власник 42% акција фалсификовао улагање да би се приказао као већински. То је наравно крив онај који му је то омогућио, и ми смо се до 2007. године борили и изборили за наша управљачка права, јер смо имали већину са 57% акција у нашим рукама. Када смо победили на суду и вратили се у фабрику, нису сви били заинтересовани за управљање. Прво, они који су били пред пензијом или у пензији, који су видели свој интерес само продају своје акције, што су врло јасно дефинисали као свој став. Њих није интересовала никаква обнова Југоремедије, нити могућност довођења технолошког поступка равноправног са страним компанијама, где би смо могли конкуришемо у даљој борби за тржиште, они су само желели да продају своје акције. Са друге стране, отпор је пружао и део радника који су желели да газда буде било ко други само не ми. У тој групи су били људи који су у време нашег штрајка и отказа подржавали Стефановића, а ми им нисмо дали отказе кад смо се вратили. И данас да се понови то исто, ја

бих тако поступио. Не бих им дао отказ, јер не могу тако са људима са којима сам пре тога живео двадесет година, које познајем лично, њих и њихове породице, да им ја дајем отказ, да њихова деца остану без средстава за живот, а да ја останем да радим. Моје колеге које су се бориле самном против Стефановића нису тако мислиле, тражили су да све Стефановићеве људе избацимо из фабрике. Они су на крају испали у праву, практично гледано, али овако етички, мој став је исти као што је био.

Одмах после повратка у фабрику ушли смо у реконструкцију. Да ли смо могли да је пролонгирамо? Да ли би Министарство здравља смело отворено да санкционише тако једну озбиљну компанију каква је била Југоремедија, у смислу да забрани производњу због неадекватних услова? Тешко је то сада рећи, није било лако ни у оно време, нарочито јер је Југоремедија увек имала „посебан третман“ власти, због тога што је била под контролом радника-акционара. Могуће је да би нам можда ипак прогледали кроз прсте, осим онога што је било важно за здравље грађана, а то је измештање производње пеницилина. На томе би сигурно инсистирали, јер пеницилин висе није смео да се производи под истим кровом са осталим лековима.

За те две године док смо ми радили реконструкцију, много тога се променило у законима Србије за домаће произвођаче. Раније су домаћи произвођачи држали 70% тржишта, а свега 30% је остајало страним компанијама, за дефицитарне лекове који се нису производили у Србији. Након што су секундарно и примарно паковање прихваћени као домаћа производња, за свега годину дана стране компаније су преузеле 70% тржишта. Домаћи произвођач није могао да се ту бори с њима. За те две године, да нисмо морали ући у реконструкцију, питање је у ком правцу би ишла Југоремедија. Да ли би преживљавала на штету одређеног броја радника? Да ли би тражила услужно место производње негде ван Србије, а да остави само секундарно и примарно паковање? Шта би то значило? Са 400 радника, вероватно би се свела на 150, ако би хтела да конкурише страним произвођачима.

Ми смо се водили тада одлуком да сачувамо производњу у Зрењанину, а да би то остварили морали смо реконструисати погоне за производњу свих лекова. Е, сад, у време Тита и старе Југосалвије вероватно бих ја добио орден за такву одлуку, јер је у корист целе заједнице. А у овој недемократској земљи у којој данас живимо битни су само појединци, у смислу свог личног финансијског интереса, и ништа више.

Пре него што пређемо на следећу тему морам ради контекста да подсетим не једну околност из приватизације коју смо данас потпуно заборавили: за првих неколико година приватизације јако пуно новца је завршило у рукама великог броја грађана, што од продаје акција профитабилних компанија, што од отпремнина, исплата старе девизне штедне итд. Међутим, тај новац је брзо нестао, потрошен је на нова аута, фрижидере, телевизоре... Није било никаквих програма ни подстицаја да се сав тај новац, или барем неки његов део уложи у привреду. Е, сад, ви сте 2007. године, након повратка у фабрику, исплатили заостале зараде радницима које је Јовица Стефановић незаконито отпустио две ипо године раније, и део њих се организовао да тај новац уложи у заједнички посао – погон за производњу пеницилина Пен Фарма.

И у овој ситуацији, као и у претходном питању, радници-акционари Југоремедије су се поново нашли потпуно на супротној страни од државне политике. Политика није била да обични људи заједно улажу и раде у својим фирмама, и да то се прошири на целу Србију. Да радници буду акционари у својим фирмама и да управљају њима, то није одговарало властима. Овде све власти хоће потпуну контролу, да само буде њихово, приватно. Пен Фарма се није уклапала у такву владајућу политику. То је потпуно новоизграђени објекат у индустријској зони у Зрењанину, оној истој у коју страни инвеститори долазе и граде погоне, само што ти инвеститори имају субвенције и подстицаје од државе Србије. Било би логично да је Пен Фарма као улагање радника уделичара имала исти такав третман државе. Њихова замисао је била да

заједно уложе новац који су добили као одштету због незаконитих отказа које су добили од Стефановића 2004. године. Они су добили око 10.000 до 12.000 евра готовине, свако од њих, значи њих 200. Идеја је била у првом моменту свих тих 200 људи, под неким утицајем те победе и уласка у Југоремедију, безбедног радног места, а појавио се тај вишак пара, да сви уложе одређена средства за изградњу новог погона, Пен Фарме, за производњу антибиотика, које је Југоремедија морала да измести из круга фабрике да би могла да настави да их производи. Али касније после неког времена полако су људи одустајали, неки су рекли баш ту причу, као хоћу да купим ауто, овај хоће фрижидер, неко хоће на летовање... Тако да је од 200 људи остало њих 46 који су били упорни да тај пројекат заживи, и они су уложили одређена своја средства, радили на изградњи објекта, неки су узели још и кредите да би то урадили. Пен Фарма је инвестиција радника, обичних људи, који су буквално живели само од свог рада и у Југоремедији, нису учествовали ниукаквој власти, они су направили тај погон за производњу антибиотика, које смо по закону морали да изместимо из Југоремедије. Ја сам ту идеју подржао као директор Југоремедије, јер би смо у противном морали да затворимо тај део производње, тако да смо ушли са том групом од 46 радника у заједничко улагање. Пројекат је и остварен, ови радници су то успели да реализују својим личним радом и залагањем 2010. и 2011. године, изградили су погоне Пен Фарме. То је Југоремедији могло само да користи, да задржи антибиотике у свом портфолију. Нажалост, та идеја да у било којој варијанти радници управљају предузећима, то не пролази код власти у Србији.

Да не улазимо дубље у детаље, само да објаснимо читаоцима да су оба ова подухвата о којима смо до сада причали, дакле и реконструкција фабрике, и изградња Пен Фарме, предмет поступака који се воде против тебе. Као што си и сам рекао, у неком другом времену и систему за такве ствари се делило ордење. У систему у ком сада живимо власти се упињу из петних жила да криминализују ваше напоре да сачувате производњу и радна места.

Ма види, Пен Фарма ће опстати, независно од мене, и од звршетка спорова у судовима који се воде против мене за злоупотребу службеног положаја. Пен Фарма има објекте и има људе, ти људи имају своју зграду, они су власници над тим објектима, и у већини тих људи не престаје жеља да почне производња у погонима које су изградили. То када остваре, победиће и идеја да људи сами управљају својим радом и да буду самостални, да не буду под контролом ове или оне власти.

Како оцењујеш економску ситуацију у Зрењанину данас? Пре десетак година, док су се једна за другом гасиле фабрике из времена социјализма, а Југоремедија је остала међу последњима, власти су тада обећавале нова радна места у новој индустријској зони отвореној за стране инвестиције. Колико су се та обећања обистинила?

Ја не радим већ пет година у Зрењанину, нити могу да запослим људе. Ти инвеститори који долазе углавном запошљавају младе људе до тридесет година, а моја генерацију и старије, од 1960. годишта па навише нема шансе да било ко запосли, једино да раде неке привремене послове, од данас до сутра. Што се тиче и тих младих људи, такође је у Зрењанину велика незапосленост. Услови рада и сам рад у тим већим компанијама, као што је на припер Помпеа, нису онакви каквих се ја сећам осамдесетих година када сам ја радио као млад човек у Југоремедији. То су тад биле плате с којима си могао да живиш солидно месец дана, и као радник себи да приуштиш летовање и зимовање, што је неки минимум за нормалан живот, да толико један радник може себи да оствари. Данас у Србији са платама од тих страних инвеститора радник не може то да приушти. Са 35.000 – 40.000 динара месечно он не може себи да приушти основно, ради за три obroка дневно и не може да обезбеди својој породици да негде отпутују, што је потпуно нормално и на крају крајева потребно због здравља. Данас нико о томе и не размишља, јер се свако бори да опстане од првог до првог са основним потрепштинама, а поготово што је све скупљи живот у Србији. Ја имам стан од 56 квадрата, у зимском периоду плаћам грејање 12.000 динара месечно. Кад сабереш зимски и летњи период,

мене изађе око 120.000 динара само грејање. А осамдесетих година, кад сам се ја запошљавао, то је било симболично као сад рецимо хиљаду динара. Међутим, о томе данас више ови политичари не размишљају, они само размишљају да премосте колико год могу са страним инвеститорима какву-такву запосленост у граду, а како ће њихови суграђани живети и хоће ли имати те неке основне услове, то њих не интересује.

СГСГ: Ставити МБА „Ратко Митровић“ на црну листу послодаваца

Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије писао је министарки Зорани Михајловић са захтевом за ревидирање црне и беле листе послодаваца.

Синдикат је затражио да Министарство има у виду поступање послодавца МБА “Ратко Митровића- Нискоградња” са предлогом да се уврсти у црну листу као непожељан послодавац.

-Запослени код наведеног послодавца, немају плаћене доприносе за обавезно социјално осигурање, због чега од септембра 2017.године немају оверене здравствене легитимације и не могу да остварују права из пензијског и инвалидског осигурања. Синдикат код послодавца се у више наврата обраћао директору захтевајући оверу здравствених легитимација, али без успеха. (Дописи у прилогу). У периоду од септембра 2017. до фебруара 2018.године, на радном месту је преминуло 6 радника због немогућности да се благовремено лече, наводи синдикат у писму министарки Михајловић.

У писму је наведено да се Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије у име чланова синдиката запослених код овог послодавца обратио Министарству финансија, пореској управи и надлежном инспекторату рада захтевајући предузимање мера, како би запослени остварили права по основу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање. (Дописи у прилогу).

– За послодавца МБА „Ратко Митровић-Нискоградња“ карактеристичан је нетолерантан став према Синдикату и носиоцима функција у синдикату, а што се види из следећих чињеница:

Председнику Синдикалне организације Чолић Милету, отказан је уговор о раду 3.06.2013.године, а послодавац плаћа огромне новчане казне јер не жели да поступи по Решењу Инспектора за рад бр. 117-00-1389/2013-04, и именованог врати на рад до доношења правоснажне одлуке суда, а спор за поништај решења о отказу уговора о раду је још увек у току, истиче се у писму.

Јавни сервиси су власништво грађана, а не Владе Србије, закључено на конференцији Гранског синдиката културе, уметности и медија "Независност“

Радници РТС-а и РТВ-а туже руководство због неисплаћених зарада

Радници Радио-телевизије Србије и Радио-телевизије Војводине тужиће руководице ових јавних сервиса због незаконито умањених зарада од 10 одсто.

Такође, запослени наглашавају да ове медијске куће имају сопствене приходе од грађана Србије на име претплате, да су то средства којим оне треба да располажу, а не Влада Србије. Тужбе су, како су истакли представници Гранског синдиката културе, уметности и медија „Независност“, последњи и једини корак како би запослени остварили своја права, а власт престала да крши законе и меша се у унутрашњу политику јавних сервиса.

– Повод за данашњу конференцију је чињеница да је Влада Србије завукла руку у џепове запослених као и грађана Србије који плаћају претплату. Влада узима оно што јој по закону не припада и то мора да се заустави. Финансијским и уређивачким утицајем над јавним сервисима они су постали јавни сектори – указао је на данашњој конференцији за новинаре председник Гранског синдиката културе, уметности и медија „Независност“ Драган Милановић Пилац. Он се захвалио листу Данас на објективном информисању и на храброти да извештава о темама

које нису по вољи власти. Више од 30 запослених у РТС је већ поднело тужбу против руководства ове куће, а у плану је покретање поступка још једног поступка. Од 1.200 запослених на РТВ-у, њих 200 је спремно да поднесе тужбу и придружи се колегама са РТС-а.

– Притисци, сплеткарења, подметање ногу од стране других синдиката, само се део онога против чега се боримо. Просечне плате од 25.000 до 35.000 су умањене за 10 одсто, а од следеће седмице борићемо се за бољи колективни уговор – рекао је Дарко Шпер, повереник синдиката „Независност“ за РТВ. Драган Милановић Пилац се надовезао на његово излагање, истичући да прича о јавним сервисима није само прича о незаконитом узимању новца, већ и о утицају који власт има на уређивачку политику,

– У овим медијским кућама раде руководиоци, климоглавци, који дозвољавају актерима власти да говоре шта хоће и кад хоће. Борићемо се да на РТС и РТВ дођу професионалци, који ће у складу са новинарским стандардима уређивати и радити квалитетан програм – истакао је Пилац.

Адвокат Бранко Алексић који заступа интересе запослених на РТС-у рекао је да је пре подношења тужбе проблем са руководством покушан да буде решен пред Агенцијом за мирно решавање спорова, али да је руководство тај покушај опструирао.

Члан главног одбора ГС КУМ „Независност“ Бојан Босиљчић најавио је покретање кампање о значају јавних сервиса, позивајући медије, новинарска удружења и невладине организације да подрже акцију.

– Тиме што је држава дала неки новац да би јавни сервиси могли да опсану и функционишу, не даје јој право да их уређује. Јавни сервиси припадају народу, а не власти – закључио је Босиљчић.

Ружић потписао са синдикатима Посебан колективни уговор

Министар државне управе и локалне самоуправе Бранко Ружић потписао је данас са представницима синдиката запослених у управи Посебан колективни уговор о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе.

Потписан је и Споразум о продужењу рока важења Посебног колективног уговора за државне органе. Овим се важење Посебног колективног уговора продужава на још годину дана (до 21. марта 2019. године), али и прецизирају поједине одредбе у погледу права и обавеза запослених у органима државне управе, аутономне покрајине и јединицама локалних самоуправа.

Како се наводи у саоп[тењу Министарства, Ружић је изјавио да је Министарство државне управе и локалне самоуправе у претходном периоду интензивно сарађивало са репрезентативним синдикатима, али и са другим државним органима и да је постигнут висок ниво сагласности око измена и допуна уговора. Он је објаснио да се уговор продужава на годину дана јер ће се током ове године радити на изменама и допунама Закона о државним службеницима и новом Закону о платама државних службеника и намештеника, чије одредбе у значајној мери утичу на садржину посебног колективног уговора.

„Наш договор са синдикатима је да започнемо преговоре за закључивање новог посебног колективног уговора за државне органе до почетка последњег квартала 2018. године“, рекао је министар.

Он је нагласио да је 2018. година кључна за преговоре са синдикатима свих запослених у јавној управи, јер нас очекују, не само рад на посебним колективним уговорима, већ и на утврђивању критеријума за вредновање рада и учинка које захтевају нови прописи и реформа система.

Потписници Посебног колективног уговора о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе и Споразум о продужењу рока важења Посебног колективног

уговора за државне органе су и Синдикат управе Србије, Синдикат запослених у правосудним органима Републике Србије и Синдикат организација правосудних органа Србије.

Небојша Алексић, председник синдиката "Слога" у ГСП, премештен да чисти тоалете после негодовања због посете градоначелника

Гушење синдикалних активности у ГСП „Београд“ се наставља

Небојша Алексић, председник синдиката „Слога“ у ЈКП ГСП „Београд“ премештен је на нижу позицију са задужењем да чисти тоалете, након што му је забрањено присуство посети градоначелника Синише Малог уочи избора, због чега је јавно негодовао.

Небојша Алексић објашњава за Данас да је са позиције службеника у сектору саобраћаја у погону „Карабурма“ пребачен на место помоћног радника у погону „Сремчица“, где обавља послове одржавања хигијене, и то све након његовог покушаја да у име синдиката и радника које заступа постави градоначелнику неколико питања.

– Потпуно је јасно да су ме пребацили у погон који је најудаљенији од моје куће, на посао за који је потребна најнижа стручна спрема како би ме понизили и послали поруку којом ће застрашити остале раднике – да нико не сме да критикује предузеће – наглашава Алексић. Он истиче и да је због овога поднео тужбу против руководства ГСП, али да на скорије окончање тог спора не рачуна.

Слична је ситуација и са кривичном пријавом коју је синдикат „Слога“ поднео против директора градског саобраћајног предузећа Жељка Милковића због онемогућавања синдикалних активности, крајем прошле године.

– Ми смо покренули кривични поступак против Милковића јер је забранио рад нашем синдикату, није хтео да нам обезбеди простор и средства за рад што би по закону морао. Није хтео да нам да одговоре ни на једно питање о пословању предузећа, што је такође његова обавеза. И председник удруженог синдиката „Слога“ Жељко Веселиновић и ја смо покушали на све начине да сарађујемо са руководством ГСП, али нема повратне информације, препричава нам Алексић.

Овакву судбину доживео је и Небојшин колега, Никола Антић, председник синдиката СОС у ГСП „Београд“ о чему је Данас пре већ писао. Антић је, наиме, премештен на место возача трамваја, након што му је на истом догађају – посети градоначелника Малог у предизборној кампањи, онемогућено присуство и постављање питања градоначелнику. Антић је због овога покрену тужбу, а поднео је и пријаву инспекцији рада јер је руководство ГСП, како је навео, покушало да га натера да узме боловање, а затим су му уручили решење о годишњем одмору, супротно закону.

А највећи је проблем, истиче Алексић, како сви ови догађаји утичу на раднике, њихово расположење и однос према послу.

– Људи су у страху, они углавном подржавају рад нас синдикалаца, али се плаше за свој посао, практично су уцењени и не смеју да проговоре о лошим условима рада које трпе и свим машинацијама које се дешавају у њиховом предузећу, закључује Алексић.

Посебни колективни уговори продужени за још годину дана

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Министар државне управе и локалне самоуправе Бранко Ружић данас је са представницима синдиката запослених у управи потписао Посебан колективни уговор о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе, којим се важење уговора продужава за годину дана, до 21. марта 2019. године.

Ружић је, као се саопштено, изјавио да је Министарство државне управе у претходном периоду интензивно сарађивало са репрезентативним синдикатима, али и са другим државним органима, те да је постигнут висок ниво сагласности око измена и допуна уговора.

Министар је објаснио да се уговор продужава на годину дана, јер ће се током ове године радити на изменама и допунама Закона о државним службеницима и новом Закону о платама државних службеника и намештеника, "чије одредбе у значајној мери утичу на садржину посебног колективног уговора".

"Наш договор са синдикатима је да започнемо преговоре за закључивање новог посебног колективног уговора за државне органе до почетка последњег квартала 2018. године", рекао је Ружић.

Он је нагласио да је ова година кључна за преговоре са синдикатима свих запослених у јавној управи, јер је за ову годину предвиђен рад на посебним колективним уговорима, као и на утврђивању критеријума за вредновање рада и учинка које захтевају нови прописи и реформа система.

Министар је потписао и Споразум о продужењу рока важења Посебног колективног уговора за државне органе. Потписници ова два документа су и Синдикат управе Србије, Синдикат запослених у правосудним органима Републике Србије и Синдикат организација правосудних органа Србије.

Домаћинствима фалило 400 динара месечно у четвртном кварталу

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Просечни месечни приходи домаћинстава у Србији у новцу и натури износили су 63.674 динара у четвртном кварталу прошле године, док су просечни издаци за личну потрошњу износили 64.086 динара, саопштио је Републички завод за статистику.

Просечни приходи су, према статистици, били за 5,0 одсто већи него у истом периоду 2016. године, а трошкови за личну потрошњу домаћинстава већи за 4,3 одсто.

Највећи удео у месечним приходима имала су примања из редовног радног односа - 49,1 одсто, пензије (32%), приходи од пољопривреде, лова и риболова (5,1%), натурална потрошња (3,7%), приходи ван редовног радног односа (2,8%), примања од социјалног осигурања (2,5%), остала примања (2,4%) и приходи из осталих извора 2,4%.

Највећи издаци домаћинстава били су за храну и безалкохолна пића са уделом од 34,9 одсто, и за становање, воду, електричну енергију, гас и остала горива - 18 одсто.

Следе издаци за транспорт са учешћем од 8,8 одсто, за остале личне предмете и остале услуге 5,8 одсто, за комуникације (5,2%), за одећу и обућу (5,1%), за рекреацију и културу (5,1%), за алкохолна пића и дуван (4,9%), за здравље (4,2%), за опрему за стан и текуће одржавање (4,1%), а 3,9 одсто чине издаци за остале групе личне потрошње.

Од укупног броја домаћинстава предвиђених за анкетирање у четвртном кварталу (2.214 за Србију), анкетирано је 1.599 домаћинстава, односно 72 посто.

Радници Аудија у Немачкој награђени са по 4.770 евра

Око 60.000 запослених у две немачке фабрике добиће годишњи бонус као резултат успешног пословања компаније у протеклој години.

Како је саопштило руководство компаније, бонуси ће бити исплаћени у мају, а у просеку су већи од прошлогодишњих за 1.620 евра. Ауди је почео да исплаћује годишње бонусе радницима у Немачкој 2011. на основу колективног уговора са синдикатом.

"Бонус за 2017. је заслужена награда нашим запосленима за сав напор који су уложили у протеклој години како би Ауди остао на путу успеха", изјавио је Петер Мош из управе немачког произвођача аутомобила.

Ауди и у 2018. има амбициозне планове, с обзиром да је најавио да ће лансирати по један нови модел (или верзију одређеног модела) у просеку на сваке 3 седмице. Међу 17 нових аутомобила су већ представљени нови Ауди А6, а уследиће, између осталих, електрични Е-Трон, Q8, SQ2, Q3 и нови Ауди А1.

Наградни бонус за 2017. годину својим радницима већ је обећао Мерцедес, и то у износу од по 5.400 евра.

Н1 ИНФО

Независност: Запослени туже РТС и РТВ због смањења плата

Аутор текста: Бета

Представници Гранског синдиката културе, уметности и медија "Независност" саопштили су да су поједини запослени у Радио-телевизији Војводине и Радио-телевизији Србије одлучили да туже послодавце због незаконитог умањења зарада за 10 одсто.

Председник тог синдиката Драган Милановић рекао је на конференцији за новинаре да је умањење плата од 10 одсто за запослене у том јавним сервисима незаконито и да они не могу да буду сврстани под јавни сектор.

Главни повереник Синдиката Независност на РТВ Дарко Шпер изјавио је да у тој медијској кући има 1.200 запослених, а да је око 200 људи одлучило да тужи послодавца, јер скоро четири године примају мању плату за 10 одсто.

Он је рекао да је добро што су запослени у толиком броју и поред притисака осмелили да затраже своја права пред судом, како би доказали да је одлука да се смање плате за 10 одсто незаконита.

"Ми нисмо јавно предузеће, већ јавна медијска установа, која није требало да буде под тим законом", рекао је Шпер.

Главни повереник Синдиката РТС Независност Дане Марковски рекао је да је тај синдикат од када су смањене плате за 10 одсто интервенисао на разне начине како би остварио своја права и подсетио да су организовали штрајк и позвали Агенцију за мирно решавање спорова, али да није било помака.

Он је истакао да су након тога радници одлучили да поднесу тужбе и да је за сада око 70 заинтересованих радника.

Додао је да је у почетку било више заинтересованих, али како је долазио рок за подношење тужби, тај број и се смањио.

Адвокат Бранко Алексић који заступа раднике РТС рекао је да је првих 30 тужби предато Првом основном суду у Београду и да су синдикати искористили сва институционална средства која су могли пре обраћања суду, али да није било разумевања, тако да је и ово крајњи корак како би запослени остварили своја права.

Адвокат Вељко Милић, који заступа раднике РТВ, рекао је да сада запослени потписују пуномоћја и да ће тужбе врло брзи бити упућене суду.

Представници гранског синдиката културе, уметности и медија "Независност" најавили су и почетак кампање о значају постојања јавних сервиса "Јавни сервиси нису на продају".